

by Five of the clock today so that we may pursue the discussion tomorrow.

Mr. SPEAKER.—Is it not possible for the Members to send amendments by Five of the clock today?

Sri J. MOHAMED IMAM.—I think the Bill itself may be taken up for discussion on Monday.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—Tomorrow.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Amendments may be tabled before 5 o' clock today and the Select Committee Report may be taken up on Monday.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—That depends upon the work the Assembly has and it may be left to the Chair to regulate that.

Mr. SPEAKER.—There is the Irrigation Bill. I do not know whether it will be moved or not. The concerned Minister has not given me any definite reply. There is also the Law Minister's Bill, that is, the Cotton Ginning and Pressing Factories (Mysore Amendment) Bill. If these two Bills are taken up tomorrow, we will have sufficient work. Otherwise, the other Bill relating to land revenue will have to be taken up.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—Regarding the Cotton Ginning and Pressing Factories (Mysore Amendment) Bill, 1954, we are holding discussion in the light of additional information that we have received and I do not think we will be introducing it tomorrow. It may even be taken up at the next session. Therefore, provisionally we will have tomorrow the Sales Tax (Amendment) Bill and amendments may be sent by five or six today evening.

MADRAS GENERAL SALES TAX (MYSORE AMENDMENT) BILL, 1954

Presentation of Report

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—Sir, with your permission I beg to present the report of the Select Committee on the Madras General Sales Tax (Mysore Amendment) Bill, 1954.

Mr. SPEAKER.—Now the debate on the Housing Board Bill will continue.

MYSORE HOUSING BOARD BILL, 1954.

Motion to consider (contd.)

* **Sri T. MARIAPPA** (Mysore City North).—Mr. Speaker, Sir, I have had the benefit of a searching analysis of the provisions of the Mysore Housing Board Bill yesterday. My Hon'ble friend Sri M. V. Rama Rao has taken a great deal of trouble not only in studying the Bill but in suggesting very salutary changes in the existing provisions of the draft Bill. Sir, the Government have not made out a very convincing case for this House to accept the Bill in the form in which it is placed before this House. Sir, the only reason for the Government to draft this Bill seems to be that the Mysore Labour Housing Act does not fit into the Industrial Housing Scheme of the Government of India under the Five-Year Plan. They are of the opinion that under the Five-Year Plan the Industrial Housing Scheme offers many advantages and it is more advantageous to the employees of the State Government and labour. They have also stated that the Planning Commission has suggested the constitution of Regional Housing Boards and that proper legislation should also be undertaken for the constitution of such Housing Boards. Therefore, they mainly rely on the point that the Bill is intended to implement the Five-Year Plan so that full advantage may be taken of the financial assistance which the Government of India propose to give to the Housing Schemes in general and Industrial Housing in particular. Sir, that by itself is indeed very good. But the question is, whether the Bill should be comprehensive in character or merely a Bill enacted for a short duration. Sir, as is well-known, housing problem is not a problem of short-duration but it continues to engage the attention of all the administrators for a long time to come. And therefore it is safer and it is more expedient to have a Bill which is comprehensive in character.

Sir, some of the Hon'ble Members of this House have said that the Bill does not satisfy the requirements of the

(SRI T. MARIAPPA.)

State; that the Bill does not take into consideration the existing institutions or agencies which undertake housing schemes either in specific localities or in other places of the State. It is true, Sir, that there is a lot of defects in the present Bill. But the question is whether we cannot remedy these defects in the Select Committee. Sir, given the vision and broad-mindedness, I hope that this Bill could be improved in many particulars and at the same time serve the purpose for which it is mainly drafted. The Government perhaps must have thought that there is no agency now to receive the Central assistance and to utilise it to the best advantage possible. Sir, while taking into consideration the existing house-building agencies in the State, the framers of the Bill ought to have made necessary provisions in this Bill itself so that there should be no mutual conflict between one agency and the other. They ought to have provided for the utmost co-ordination between the several agencies that are functioning in the State. Sir, some of the Hon'ble Members have already stated that with a view to tackle this very problem, a few years ago, the Government of Mysore with the assistance of the non-official public and a large body of co-operators have brought into being the Provincial House-Building Corporation in the Centre with primary house-building societies in almost all the taluk headquarters. I believe, Sir, there are about 80 or 79 primary house-building societies in the State. It is true, Sir, that these societies and even the Central House-Building Corporation have not the necessary wherewithal to undertake housing schemes in the State. Next to food and clothing, housing is the most acute problem not only in this State but also in the other parts of India. Especially after the war, the housing problem has become very acute not only in the urban areas but in the rural areas also. The problem in urban areas is more acute owing to the influx of population during and after the war. Sir, to cite only one instance, the population of Bangalore has grown

from two lakhs to nine lakhs and the housing accommodation has not increased in the same proportion as the population has increased. In all the major towns the same problem is felt and it has to be tackled with great foresight and with the necessary agencies created. Sir, with this need in view, the House-Building Corporation and the primary housing societies were set up in the State on a federal pattern or on a pyramidal structure. Sir, they need all the financial assistance that the Government can afford to give them. In fact, during the first year, the Government gave them not only financial assistance but also the assistance of technical personnel, so that the Central House-Building Corporation could be established on a sound basis. Sir, the Hon'ble Minister for Co-operation had had the benefit of visiting the headquarters of that Society and had also the opportunity to meet the Directors of the Society. The Directors are drawn from the various parts of the State and I must say on this occasion that the Central Provincial House-Building Corporation has as its Chairman and Vice-Chairman, two important men of the State—the Chairman being a retired Judge of the High Court and the Vice-Chairman a retired Chief Engineer of the Mysore Government. These two gentlemen, Sir, have done a great deal in establishing the Society on secure foundations. Sir, there are two other institutions which cater to this problem—the Trust Board of Bangalore City and the Trust Board of Mysore City. The Mysore Trust Board in particular from the year 1903, continuously without a break, has done a great deal in solving the housing problem in Mysore City. It has not only acquired large tracts of land and has laid out well-planned lay-outs and removed all the congestion in that City, but has enabled the citizens of Mysore to build their Houses in spacious well-laid-out lay-outs. Sir, the Bangalore Trust Board, as the Hon'ble Members are aware, has done a great deal of work for the last four or five years. In fact, the Government have given advances to this Board to the extent of

nearly over a crore of rupees; and as my Hon'ble friend Sri Mascarenhas once happened to remark in this House, a great deal of work has been done. Therefore, I do not want that the new Housing Board should directly impinge upon the functions of these two Boards. If a little more accommodation for these two Trust Boards is necessary, the necessary provisions must be incorporated in this Bill itself to afford them the required financial assistance and technical advice if need be. I believe these two Trust Boards are well-manned. The new Housing Board may find themselves in need of trained personnel and technical advice. These two Trust Boards, one at Mysore and the other at Bangalore, are sufficiently well-staffed and well-manned. They have the necessary wherewithal, they have done sufficient preliminary work and gained sufficient experience. Therefore, it is not necessary that we should create a third agency which would interfere in the affairs of these Trust Boards or in the areas under their jurisdiction. Sir, these Trust Boards have some representative character. The Corporation of Bangalore City and the Municipality of Mysore City have their representatives on these two Trust Boards. The composition of these Trust Boards is not as narrow as the present Housing Board. Therefore it would not be advisable for this Housing Board however to restrict the functions of these two Trust Boards. On the other hand, if this Board could afford assistance in the form of financial grants, it would indeed be helpful to these Trust Boards. I go one step further and say that this Housing Board should not also interfere with any scheme of housing undertaken either by the Bangalore Corporation or by the City Municipal Council of Mysore. My friends have also pleaded that if the Municipal Councils in Mysore State desire to undertake any housing schemes, there should be no interference by this Housing Board. But you must recognise one thing with regard to the financial conditions of the Town Municipal Councils in the State. Most of them have not the necessary

finances, nor have they the trained technical personnel to undertake housing schemes. On the other hand, the co-operative institutions, both primary and Provincial, can be made to fulfil a very important role in tackling this problem of housing. They have gained necessary experience; they have the representative character, they have the backing of the non-officials and people would even be satisfied if through these institutions, the Housing Board would undertake housing scheme in the mofussil areas.

In the functions of this Board I find a lot of lacuna. The powers and functions are not well defined. It looks as if the Bill itself is a skeleton Bill. I am not sure whether the Hon'ble Minister will fill it up with flesh and blood later on or he leaves it to the Legislature. I am not concerned very much with the details but I am mainly concerned with the scope and comprehensiveness of this Bill.

Sir, if the idea is to create an agency to receive all the financial assistance which the Centre is prepared to give under the Five-Year Plan, I am in favour of enacting the Bill not only to fulfil that aim but also with a view that this Board should give such assistance as it could in solving this vital problem. But at the same time I desire that this Housing Board should not either destroy or encroach upon the functions of other institutions already established. Sir, I must be pardoned if I say that we are eager to create more institutions but we are not alive to the need of strengthening the existing institutions. Many a time we feel we have done a great deal in creating these institutions forgetting for the moment that these institutions have to be fostered, encouraged and cared for. Sir, what has happened to some of these institutions, in the case of Co-operative Institutions for instance, should not happen to this Board. With this view I make this observation and I believe the Hon'ble the Minister will make the necessary provisions so that the Housing Board should not be merely an institution created for a short duration purpose or for only one type of purpose with a

(SRI T. MARIAPPA.)

view to receive financial assistance under the Five-Year Plan.

Sir, it is also stated in the Statement of Objects and Reasons that it is difficult to fit the working of the provisions of the Mysore Labour Housing Act into the subsidised Industrial Housing Schemes of the Government of India. I have gone through these provisions and I find that it is always safer to keep the Labour Housing scheme independent of this Board though this Board may give all the financial assistance to the Labour Housing scheme. In my opinion it is not necessary nor it is healthy that this Housing Board should take over all the functions of the Mysore Labour Housing Corporation. Sir, one argument may be advanced that it is better to remove duplication of functions. It is not so. A centralised agency will have to function merely from the headquarters. There are a number of defects in creating such an agency; many a time it may not be able to function smoothly and efficiently. It is always better to decentralise this Board, particularly when different conditions prevail in different localities. Therefore, it is better that suitable provisions are incorporated in the Bill itself so that this may be complementary to that agency.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ನಾಗರ-ಹೊಸ ನಗರ).—ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಬಹುದು. ಈಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸುವಾಗ ಒಂದು ಮಾರುದ್ದ ಸೂರಾದರೂ ಬಡ ಬೇಕೆಂಬುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಈಗ ಇರಾಜೆಯವರು ಹಾಗೆ ಬಡದ ಬೈಲು ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಮಳೆ ಬಂದಾಗ ಬಹಳ ವಾಗಿ ನೀರು ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಇಷ್ಟು ಕಾಮಾಕ್ಷಿನ್ಯ ಕೂಡ ಅವರಿಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ತಾವು ಹೇಳಿದ ಚಿತ್ರ ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಂಡಿರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

Sri T. MARIAPPA.—After all, it is not very difficult to apprehend or understand different conditions prevailing in different parts of the State and the different conditions have to be tackled under different agencies; but what I was driving at is that these functional agencies or functional institutions should be developed so that they can cater to the needs of the particular area.

To cite one example, the Primary House Building Societies have developed; if some non-officials are put into them, if better and proper executives are supplied to these Bodies, they can fulfil the object which they intend to achieve by this Board. Supposing a Primary House Building Society is not functioning properly. It is up to the Department of Co-operation to supply proper executives and see that the work of that area is undertaken by it. The Central Society need not do the function of the Primary House Building Society. Therefore, my main idea is, if the Government is going to feel any difficulty that the central assistance could not be received by another body, that the Labour Housing Corporation is not in a position to work under the Five-Year Plan, if this is the apprehension of the Government, if this is the fear, I do not stand in the way of a Housing Board being established. But, I am mainly concerned with the type of the Board that is going to be established, the composition of the Board, the powers and functions of the Board, the duties of that Board, the way in which it is going to execute the schemes. Therefore, my main object is that Government have to consider the entire situation as to the conditions that prevail in the State and the institutions that are already working in this field; taking all these factors into consideration, the new agency that you are going to create must carefully be fitted in. There should be no friction whatever. It must try to co-ordinate all the agencies and work in a spirit of mutual help and not in a spirit of destruction.

Sir, another point that is mentioned in the Statement of Objects and Reasons is that the 'provisions relating to the constitution, powers and functions of the Mysore Housing Board are based on the provisions of the Bombay Housing Board Act, 1948.' Sir, if they had only deputed a gentleman to Bombay, he could have studied and seen to what extent the Bombay scheme has succeeded in Bombay. I have seen some of them. They have done exceedingly good work.

The area of operation is limited. The Government of India made very generous grants to that Board. The refugee problem was there in Bombay; more than 6 to 8 lakhs of refugees came to Bombay. The Board has done an exceedingly good job. But, that is a different matter so far as the present Bill is concerned because Government want a Housing Board to have its scope spread throughout the State. It would be very difficult for this Board to work throughout the State. If the Housing Board tries to undertake the very same work of a Primary House Building Society or the Provincial Housing Corporation, then, I have got my own objection. Therefore, you must carefully redraft this Bill. First of all, you must visualise what kinds of institutions are working here and to what extent they want financial help, how those institutions should be fostered and developed. Sir, it is easy to create an institution so long as the help is available from the Centre. After all, the Mysore Government have committed themselves only to the extent of two-lakhs. They entirely rely upon the Central assistance.

Then, Sir, a provision has been made for the dissolution of the Board. I do not want this provision to be here. Unless Government is serious that the housing problem should be tackled in all its earnestness, the problem continues to remain with the growth of population. Therefore, it must be a long-duration policy and if they create a Board, it must function very efficiently with a view to afford the necessary relief not only to these Co-operative Institutions but also to the Trust Boards in Mysore and Bangalore.

Sir, there is another factor which this Housing Board must consider, namely, there are a large number of private people who, if financially assisted, are prepared to undertake construction and pay back the amount in instalments. In the Bill there is no provision of that kind. Therefore, when we are faced with the acute problem of housing, we have to employ all agencies and try to solve this problem. Sir, it must be admitted that the Government by itself will not be able

to tackle this problem. The non-official public must fully co-operate.

Then, Sir, there is the provision for issuing debentures. There are similar provisions in the bye-laws of the House Building Corporation and Co-operative Institutions. With the guarantee of Government, they can also float debentures. Therefore, this provision should not be made use of to the detriment of the House Building Corporation which may also come into the open market for getting these debentures floated. How to reconcile these different institutions? The structure of this Bill must be changed accordingly. I make an earnest appeal to the Law Minister to go into the whole question in all its material aspect and see whether we cannot devise a Bill which would fulfil the very object with which this is drafted. The Planning Commission have come out with a lot of assistance to the States to tackle this problem. There is the Industrial Housing Scheme, there is the housing scheme undertaken by several Trust Boards and Housing Corporations. Therefore, to co-ordinate these different agencies and to undertake a housing scheme in a planned manner, to advise these institutions from time to time and to afford technical personnel like architects, there must be a planned scheme.

Some of my friends have said that the problem in the villages has also to be tackled in all its seriousness. Nobody belittles this problem. It is as acute in the villages as it is in the towns. Therefore, the problem has to be tackled in all its comprehensiveness.

2 P.M.

Sir, I will now go into the details of the measure. Each section has been subjected to scrutiny not only by the Members of this House but by the members of the Select Committee as well. The composition of the Board does not commend itself to me. It is to be enlarged giving representation to at least the rural parts which get the assistance of these Boards. I leave the matter at that.

When I come to the functions and powers of the Board it is here that comprehensive sections have to be

(SRI T. MARIAPPA.)

drafted and details have to be filled in so that there should be no doubt whatever in the minds of the several institutions that this Housing Board is meant for the benefit of all.

With regard to the execution of housing schemes, it requires a lot of modification. I am not prepared to go into details. In the matter of drawing up housing schemes, in the matter of levying betterment charge in the adjacent area, in the matter of laying roads, drains, etc., greater care has to be exercised to see that the powers of the local self-governing bodies, namely municipal councils are not encroached upon.

Sir, I do not want to say much on clause 36 of this Bill. It requires redrafting and many more clauses have to be put in to bring out the purpose of this Bill clearly.

There seems to be some difference of opinion with regard to the levy of this betterment charge. Who is to determine that the value of the adjacent area has increased when a certain housing scheme has been undertaken? In a city like Bangalore or Mysore or in an industrial suburb it may hold good but in a village or mofussil area where certain schemes are undertaken, it is necessary that the value of the land in the adjacent area should increase. On the other hand, if there is no scope for the expansion of the scheme, the value in the adjacent area may even deteriorate, because it may not even become useful for cultivation. Therefore in considering to what extent the betterment charges have to be levied great care has to be taken and proper safeguards have to be incorporated in the Bill with regard to evaluation of the lands in rural areas.

Sir, there is a provision in this Bill, which I am unable to comprehend, namely, the entrustment of contracts to individuals. It is true that the scheme will be entrusted to certain contractors. But my own point of view is in a small city like Mysore if housing schemes are undertaken in remote parts, is it enough merely to entrust them to contractors? Is it not necessary that

some technical personnel should be stationed at the spot to supervise this? All these factors are necessary to be considered before we enter into such contracts.

There is provision for the constitution of a committee. I do not exactly understand the scope of this committee. Is it a local committee merely for the purpose of assisting the Board? In that case, is it not a fifth wheel in the coach? When the Board is a nominated Board, is it necessary that a small committee should be set up in a mofussil place or they should play the subordinate role of supervision? Sri M. V. Rama Rao has made a very pertinent remark with regard to this and I leave it at that.

I do not want to go into the details of the several provisions of this Bill. I believe the Select Committee will examine them in detail and will try to make the necessary changes to bring about the intentions of the Bill into fruition.

Even in granting compensation, the Board should not be vested with arbitrary powers. It should conform to the ordinary law of land acquisition and payment of compensation. That would not shake the confidence of the public, particularly when the Board is approached for acquisition of large areas. There are a large number of cases where such a thing has been done. But fortunately courts have stepped in and have given suitable compensation to those whose lands have been acquired. I do not want that that should happen with regard to acquisition undertaken by this Board.

With these few observations I would like the Select Committee to examine this Bill carefully and in detail so that the purpose for which this Bill is drafted should be served in a more adequate measure than what the present draft can do.

* ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಿಂಗಣ್ಣ (ನಂಜನಗೂಡು).— ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮಸೂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳು ವಿಷಯ ಚರ್ಚೆ ಆಗಿದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಈ ಮಸೂದೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ಚರ್ಚಿತ ಚರ್ಚಣವಾಗಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡದೆ ಕೆಲವೇ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸಬಹುದು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ

ಕಾನೂನುಗಳ ಪ್ರತಿ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ, ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಈ ಕಾನೂನು ಉಪಯುಕ್ತವಾದುದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕ ಕುಂದು ಕೊರತೆ ಏನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಈ ಕಾನೂನು ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಅಭಿನಂದನೀಯವಾದುದು. ಆದರೂ, ಈ ಕಾನೂನಿನ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳ ನೈರಾ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತೆ ಇದನ್ನು ಕಾನೂನು ಕಡತಕ್ಕೇರಿಸಿ ಈ ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ. ಈ ಕಾನೂನಿನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾ ಇದರಲ್ಲಿಗಿರುವ ಒಂದಂಶವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬೋರ್ಡ್ ಒಂದನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಈ ಬೋರ್ಡಿನ ರಚನೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಏಳು ಮಂದಿ ನಾಮಕರಣ ಸದಸ್ಯರು, ಒಬ್ಬರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಪರಿಹರಿಸಲು ಈ ಸಪ್ತಮುಖಮಂಡಲದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಬೋರ್ಡ್ ಅನುಸರಿಸತಕ್ಕ ನೀತಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಏಳು ಜನರಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬೋರ್ಡ್ ಯಾವ ರೀತಿ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ, ಇವರಿಂದ ಈ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಬೋರ್ಡ್ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಎಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಇಂಥ ಯಾವ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ ಬೀರಬೇಕಾದರೂ ಈ ನಾಮಕರಣ ಸದಸ್ಯರು ಚುನಾಯಿತ ಸದಸ್ಯರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡಬಲ್ಲರು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಬೋರ್ಡಿನ ಸಮಸ್ಯೆ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ, ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟತೆಯ ಮೇಲೆ ಇದರ ನಿಲುವನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಈ ಬೋರ್ಡಿನ ರಚನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾಮಕರಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಒಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಹಿತೋಪಯೋಗವೇ ಈ ಬೋರ್ಡ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿಶಾಲವಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಇದನ್ನು ಹಿತೋಪಕಾರವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ರೀತಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಇದು ಎಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ಚರಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ; ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಇವುಗಳಲ್ಲದರ ಮೇಲೂ ಅಧಿಕಾರ ಚರಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಏಳು ಜನ ಮೆಂಬರುಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಈ ಏಳು ಜನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಜನಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇವು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೇ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಇಲ್ಲಿರುವ ಏಳು ಜನರೂ ಕೂಡ ನಾಮಕರಣ ಸದಸ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವುದಾದರೆ, ಇದು ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಲ್ಲ;

ಒಂಬತ್ತು ಜನ ಕೆಲಸಮಾಡಲಿ, ಏಳು ಜನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿ, ಮೂರು ಜನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿ ಅದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಲ್ಲ. ಅದರ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸದಸ್ಯರು ಇರುತ್ತಾರೆ, ಆ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಸ್ವರೂಪ ಎಂಥಾದ್ದು, ಇರಬೇಕೆಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ನಾಮಕರಣ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರಬಾರದು, ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸತಕ್ಕ ಸ್ವರೂಪ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಆತೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಇದು ಇರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ, ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಈಗಾಗಲೇ 1948 ರಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿವೆ, ಲೇಬರ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ, ಈ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳೂ ಕೂಡ ಮುಂದೆ ಆಗುತ್ತವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ನನಗಿದೆ. ಏಳು ಜನ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ, ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಹ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರ ಪರಿಮಿತಿ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಇದುವರೆಗೂ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಸೌಲಭ್ಯ ಏನು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇದೆಯೋ ಅದೂ ಸಹ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಆಗಲಾರವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನಿದೆ ಎಂದರೆ, ಇದು ಒಂದು duplication of agency ಆಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು, ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಕೂಡ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಲೇಬರ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಇದೆ, ಪ್ರೊವಿಷಿಯಲ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಇದೆ, ಹೌಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಇವೆ, ಇವೆಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥಾನಾ ಮಳೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾ ಇವೆ. ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರಬಹುದು...

Sri T. MARIAPPA.—My friend has not properly understood me. The field is so wide. Each institution has got enough and more work in its own sphere. It is so wide and vast.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಂಗಣ್ಣ.—ಹೌಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇವೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಸಿಟಿ ಇಂಪ್ರೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡುಗಳು ವೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಇವು ಅನೇಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇವೆ. ಈ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಈ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಮೆಯಾಗಬಹುದೆಂಬ ಸಂಶಯವಿದೆ. ಮೊದಲು ಯಾವುದನ್ನು ಬಲಗೈಯಿಂದ ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಈಗ ಎಡಗೈಯಿಂದ ಕತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರ ಉದ್ದೇಶ ಅಷ್ಟೇ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಗೃಹಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ—

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಂಗಣ್ಣ.)

ಮಹದಾಶಯ—ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆಯಾಗಿದೆ. ಆಗಲೇ ಅಷ್ಟೇ ಕೊಡಿಸಿದರು : ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ (3) ನೇ ವಿಧಿಯನ್ನು ಈ ಮಸೂದೆ ಮುಖಾಂತರ ಏಕೆ ಅಮೆಂಡ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದರೆ, “We have done it on the advice of the Central Government” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಏನು advice, ಕಾರಣ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್‌ನಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಏನೊಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಹಣವಿದೆಯೋ ಆ ಹಣವನ್ನು ನಾವು ಲೇಬರ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮೂಲಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಅಂದರೆ, ಅದೇ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಈ ಒಂದು ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಬೋರ್ಡ್ ಮುಖಾಂತರ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ, ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಇನ್ನೇನೂ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಅನೇಕ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಾ ಓದುತ್ತಾ, ತಿಳಿದು ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಈಗ ಹೇಗಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯಬಹುದಾಗಿವೆ. ನಾನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ಇದರ ಅವ್ಯಾಹತವಾದ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಬಿದ್ದೇ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಲೇಬರ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊಡೆದು ಹಾಕಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಸಿಟಿ ಇಂಪ್ರೂವ್ ಮೆಂಟ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು ಏನು ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿವೆಯೋ ಅವನ್ನು ಕೂಡ ಒಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಗೆ ಏನು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರೋ ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ರೋಡ್‌ಡೋರ್ಸ್‌ಗಳು ಉಂಟಾಗಬಹುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದೆ. ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಂ ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅನೇಕ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಮೂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಒಂದು ಅಂಶ ತೋರುತ್ತದೆ. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರು, ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರು, ಸಿಟಿ ಇಂಪ್ರೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನವರು ಮಾಡಬಹುದಾದಂಥ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಈ ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನವರ ಪರಿಮಿತಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿನಂತಹ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಇದ್ದರೆ, ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು, ಸರ್ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಇದ್ದರೆ, ಈ ಕಾನೂನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವಶ್ಯಕವಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣ ಬರಲಿ ಅಥವಾ ನಾವು ನಮ್ಮ ಬೊಕ್ಕಸದಿಂದ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಲಿ, ಈ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಿಟಿ ಇಂಪ್ರೂವ್‌ಮೆಂಟ್

ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು, ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಈಗ ಹೊಸದಾಗಿ ಈ ಒಂದು ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಬೋರ್ಡ್‌ನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಿ ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ. ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತ ವಿಶೇಷ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಅದು ಆಗತಕ್ಕ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಅದೇ ಹಣವನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಬಹುದಾದರೆ ಈ ಕಾನೂನು ಏಕೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಲೇಬರ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಎಂದು ಏನಿತ್ತೋ ಅದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಸೆಕ್ಷನ್ (3) ರನ್ನು ತಿದ್ದು ಪಡಿಸಿಮಾಡಿ ಎಂಪ್ಲಾಯರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಭಾಗವನ್ನು ಕೂಡ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಲೇಬರ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮೂಲಕ ಏನು ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇತ್ತೋ ಅದು ಕಡೆಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಮಕರಣ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಗೊತ್ತೆಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ಸ್ಥಳದ ಅಧಿಕಾರವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿಮಾಡತಕ್ಕ ಕುದುರೆಯ ಸವಾರರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಳುವುದಾದರೆ, ಹೌಸ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರೈಮರಿ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಮೂಲಕ ಈ ಹೌಸ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಲೇಬರ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಈಗಿರುವಂತೆಯೇ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಈ ಮಸೂದೆ ಅನೇಕ ಅನಾಹುತಗಳಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಉದ್ದೇಶ ಇದೆಯೋ ಅದು ನಷ್ಟಲಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೆರೆಕ್ಕೆ ಕಮಿಟಿಯವರು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ (ಕುಣಿಗರ್):- ಈ ಮಸೂದೆ ಸೆರೆಕ್ಕೆ ಸಮಿತಿಗೆ ಹೋಗುವುದಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇಷ್ಟು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಆಗುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಕರವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರೂ ಕೂಡ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಎಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿದಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೆವು: ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಎರಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅನ್ನ, ಮೈಗೆ ಬಟ್ಟೆ, ವಾಸಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮನೆ ಇಷ್ಟನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ದೇಶ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಬೇಕು ಎಂದು.

2-30 P.M.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಕೂಡ ನಾವು ಈ ವಾದವನ್ನು ದೇಶದ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ದೇಶದ ಹೊರಗಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿ

ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಾಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಗೆ ಒದಗಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವಾಗ ಇದರ ವಿಷಯವನ್ನು ಜನಗಳು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಜನರು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ತುಂಬ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಇದರಿಂದ ನಮಗಿಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿರುವವಾಗೆ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ, ಸಂಘಗಳೂ ಶ್ರಮಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆ; ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ಸ್, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು, ಹೌಸ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ಸ್, ಹೌಸ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟೀಸ್ ಇಂಥ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ದೇಶದಲ್ಲೆವೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಮೈಸೂರು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಇತರ ಯಾವುದಾದರೂ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಯಾವುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಶ್ರಾಫಿನೀಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ ಹೌಸ್ ಕಾಲೋನಿ, ಮಿಡ್ಲ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಹೌಸ್ ಕಾಲೋನಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೂ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೂ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವು ಬಾಯಮಾಡಿದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಾಗಿ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಗಾಗಲಿ ಯಾವ ಅಂತಸ್ತಿಗೂ ಕೂಡ ಕಡಮೆಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಸೊಸೈಟಿಗಳೂ ಕೂಡ ಅವಕ್ಕೆ ಹಣ ಒದಗಿದವಾಗೆ, ಶಕ್ತಿಯಿರುವವಾಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನಿರಿಯೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಟೇಟ್ ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಆರ್ಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೀಸನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ; ಅದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ದೇಶದಾದ್ಯಂತವೂ ಕೂಡ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿರುವುದಾಗಿ ನೋಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂದಿರುವ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕದೊಂದಿರುವ ಹಾಗೆ ಯಾವ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಂ ಇದೆಯೋ ಅದು ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಿ ನಡೆಯುವವಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ಇಂಥ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲಿನ ಅಗತ್ಯವಿದೆ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನಲ್ಲಿ ತಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದುಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಾಗ,

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಒದಗತಕ್ಕಂಥ ಹಣವೇನಿದೆಯೋ ಅದು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆದ್ಯಂತವೂ ಈ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಬರ್ಚಿಗಾಗಿ ವಿನಸಿರಾಗಿಟ್ಟು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ನಾವು ಯಾವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಂದರೂ ಕೂಡ ಯಾವ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರ ಹಳ್ಳಿಯವನಿದ್ದಾನೋ ಅವನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಅವನ ಹೆಸರಿನಮೇಲೆ ಇಂಥ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ. ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡುವಾಗ ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಕುಚಿತವಾಗಿ ಮಾಡಿ ನೀವು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದು ರೂಢಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮರಾಯರು ಹೇಳಿದರು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಡೆಕಾದರೂ ಒಂದು ಹುಲ್ಲು ಮನೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬ ಒಂದು ಪದವನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ನಿಶ್ಚಯ, ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಂದು ಹುಲ್ಲು ಮನೆಯನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಾವೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಊರಿಗೆ ಒಂದು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಎರಡು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಬಹುದು, ಅದೂ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು ಎಲ್ಲೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಊರ ಮಾರ್ಜಿನ್ ವಿನಿದೆಯೋ ಅದರೊಳಗೆ ಒಂದು ಅಂಗುಲವನ್ನು ಕೂಡ ಪಡೆಯಲು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾದ ಮನೆಗಳು ಈ ದಿವಸ ಹೇಗಿವೆಯೆಂದರೆ ಗುಹೆಯೊಪಾದಿಯಲ್ಲವೆ. ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸುವ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಈ ದಿವಸ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಮಕ್ಕಳು ನಾಲ್ಕು ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾಲ್ಕು ರೂಮುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ನಂಸಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿದೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸಂಸಾರಗಳಾಗಿ ಇರುವ ಮನೆಗಳು ನೂರಾರಿವೆ. ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ಇವೆ, ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಣವನೊದಗಿಸಿದೆ, ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಬೋರ್ಡಿನ ರಚನೆಯ ವಿಷಯ ಹೇಳುವಾಗ ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಥಾರ್ಜನ್ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ದಿವಸ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಕ್ಕಿಜಿಷ್ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯಾಗುವ ಜಮೀನಿಗೆ 250 ಅಥವಾ 300 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆ ನಿಗದಿಮಾಡಿ ಅಕ್ಕಿಜಿಷ್ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ಕಿತ್ತರ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಜಮೀನಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು, ಈ ನಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೀವು ಅಕ್ಕಿಜಿಷ್ ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದೆರಡು ಸಾವಿರ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಜಮೀನಿಗೆ 250 ಅಥವಾ 300 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗೆ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಎಲೇಜ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಖರೀದಿಗೆ ಜಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನೆ ಕಟ್ಟುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ಗ್ಯಾಮದ ವರಿಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನೀವು ಬೆಟರ್

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎ. ಮೊಡಲಗಿರಿಗೌಡ.)

ಮೆಂಟ್ ಛಾರ್ಜಸ್ ಎಂದು ಹಾಕಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀವು ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅಂಡರ್ ವ್ಯಾಲ್ಯುಯೇಷನ್ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ. ಜಮೀನು ಬೇರೆ ಬಾಳುತ್ತದೋ ಆ ಬೇರೆಯನ್ನು ನೀವು ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. 250 ರೂಪಾಯಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ 500 ರೂಪಾಯಿ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಬೇರ್‌ಮೆಂಟ್ ಛಾರ್ಜಸ್ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಶಕ್ತರ ಜಮೀನು ಬೇರೆ ಹೆಚ್ಚಿದರೆ ಆ ಜಮೀನು ಮಾಲೀಕರೂ ಕೂಡ ಬೇರ್‌ಮೆಂಟ್ ಛಾರ್ಜ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೂಡ ಆ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಹೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ, ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೀರೋ ಅಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನಿನ ಬೇರೆ ಹೆಚ್ಚು ಬಹುದು. ಬಾಕಿ ಕಡೆ ಈ ಛಾರ್ಜಸ್ ಹಾಕಿದರೆ ಜಮೀನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ, ಲಪಾಂಪೆತಿಯೆಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ, ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊರತು ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಹಾಯಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೀವು ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಪೇಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವರಿಂದ ಈ ಮೂಲಕ ಕೆತ್ತುಕೊಂಡರೆ ಅದು ಖಂಡಿತ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದಸ್ತ್ರಿಯಲ್ ಲೇಬರ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ನಿಗೂ ನೀವು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬರುವ ಹಣ ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಹಣ ಈ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನಿಗೆ ಕೊಡಿ. ಅವರು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ನೀವು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿ ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೆ ಸಾಲದಿರುವ ಹಣವನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಕನಿಷ್ಠ ಶೇ 100 ರಿಂದ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೆ ಒದಗಿಸಿದರೆ, ನೂರಾರು ಅಥವಾ ಸಹಸ್ರಾರು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

[SRI S. SRINIVASA IYENGAR in the Chair]

ಈ ಮನೂಬೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಏನು ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಗುರಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರೋ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ, ತಾವು ಈ Depressed Class Amelioration Fund ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಹಾಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಹ ಒಂದು fund create ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡದೆ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದರೆ ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದುದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಲಾಜನ್ನೂ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಹಲವು ಸದಸ್ಯರು ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬಹಳ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬೋರ್ಡಿನ ರಚನೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ವಹಿಸಿರುವ

ಅಧಿಕಾರ statutory ಅಧಿಕಾರವೇ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮನೂಬೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೊಂಟನೆ ಕಂಡು ಬರಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಇದರಿಂದ ಯಾರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಬೇಕೋ ಅವರಿಗೆ ಆಗದೆ, ಯಾರು ಅದನ್ನು ಹೊಂದದೆ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಲು ಆಗದೇ ಇದ್ದರೆ ಈ ಬೋರ್ಡನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುವ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಹ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಸಲಹೆ. ಈ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಯಲು ಇಂಥ ಬೋರ್ಡ್ ಒಂದು ಇರುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಮಗು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಅದು ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭಾವನೆಯ ಮೇಲೆ ನಾವು ಮುಂದುವರಿದರೆ ಹುಟ್ಟು ತಕ್ಕ ಮಗು ಬದುಕುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ಅದುದರಿಂದ ಈ ಬೋರ್ಡ್ ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಈಗಲೇ ನಾವು ಕರಣ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊಡೆದುಹಾಕಬೇಕು. ಈ ಮನೂಬೆ ಜನಾದರಣೀಯವಾದುದು, ಇದರಿಂದ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಫಲ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಪ್ರೋಜೆಕ್ಟಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಂಬಿ ನಾನು ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ (ಕಡೂರು).— ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಈ ಮನೂಬೆಯನ್ನು ಈಗಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಸುಮಾರು 16 ಸಾವಿರ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ನರಿಯಾದ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು ವಿಪಾದಕರವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರುವ ಈ ಬೋರ್ಡ್ ನಿಂದ ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನದ 16 ಸಾವಿರ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವ ಜನರಿಗೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಹಾರ ದೊರಕುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ, ಫಲಕಾರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಜಿಲ್ಲಾವಾರು ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕುವಾರು ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಾದ ಮಾರ್ಗ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಈ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವವರ ಕಷ್ಟಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವವರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ದ್ರವ್ಯ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯಲು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೇ ಬರುವುದೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೆಲಸ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ರೈತಾಪಿ ಜನರೇ ದೇಶದ ಬೆನು ಮೂಳೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮನಗಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನರ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಹಳ್ಳಿಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ರೈತರು ಬದುಕಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಿಟಿಯ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಿ, ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕು. ನೇರವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಕಷ್ಟನಿವ್ವಾರಗಳನ್ನು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ನೂತ್ ಪರಿಹಾರ ಕಲ್ಪಿಸಿ

ಕೊಡಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂಬುದು ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ತತ್ವ. ಈ ತತ್ವಾನುಯಾಯಿಗಳಾದ ಇಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡದೆ, ಸಿಟಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಇಂಥ ಒಂದು ಮನೋಧರ್ಮದ ಸಿಟಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೂ ಹರಡುವಂತೆ ತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿ, ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರವಾಗಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಜರುಗಬೇಕಾದರೆ ಜಿಲ್ಲಾವಾರು ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕುವಾರು ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವ ಜನರ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ಪಟ್ಟಣಿಗರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ವೇದ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಈಗ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಬಿಲ್ಲು ಸಾಧುವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮೊದಲಿಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಸೂಕ್ತ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಈ ಮನೋಧರ್ಮ ಪ್ರಯೋಜನ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಒದಗುವಂತೆ ಜಿಲ್ಲಾವಾರು, ತಾಲ್ಲೂಕುವಾರು ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು.

3 P.M.

ಸಭಾಪತಿಯವರು (ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರು).—ತಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕಾಲಾ ವಕಾಶಬೇಕು?

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ.—ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲೇ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

Mr. CHAIRMAN.—The House will now rise for lunch and reassemble at 3-30 P.M. Sri Y. M. Chandrasekhariah will continue his speech after lunch.

The House adjourned for Lunch at Three of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[Mr. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಆಗಲೇ ಸುಮಾರು 8-10 ನಿಮಿಷಗಳು ಮಾತನಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಎರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಹೌಸ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಲ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ವಾರು, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ವಾರು ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ 3-4 ಜನ ಖಾಸಗಿ ಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲೆಯೂ ಸಾಲ ಒದಗದೆ ಕಷ್ಟದಲ್ಲರಂತೆ ರೈತರಿಗೆ

ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ನೇರವಾಗಿ ಸಾಲ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ನಗರದಲ್ಲಿ ಈ ಬೋರ್ಡ್ ಮುಖಾಂತರ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಬಾಡಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು maintain ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಬಾಡಿಗೆ ಮುಖಾಂತರ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡತಕ್ಕವರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುವುದು ಸಾಧುವಾದದ್ದು. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಅದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಬಾಡಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಒಂದು ಆಡಳಿತಕಾರ್ಯ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ಜನ ನೌಕರರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಗಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ರಿಪೇರಿಗಳಿಗಾಗಿಯೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ಆ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಬಾಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೇ ಖರ್ಚಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಯಾರಿಗೆ ಮನೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಒತ್ತಾಯ ವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬಂದಮೇಲೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಈ ತರಹ ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅನೇಕ ವಿಧದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಂದ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದರೆ, ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಅದರಿಂದ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ರೈತರಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಈ ಹೌಸ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿ ಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಕಷ್ಟದಲ್ಲರಂತೆ ರೈತರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು, ನೇರವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಹಣ ತಲುಪುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ವಾಗಡಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲೇ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಾದರೂ ತಿಳಿಸಬೇಕಾದಂಥ ವಿಷಯ ಒಂದೆರಡು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದೆ. ಸಂಸ್ಥಾನದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೋಮುಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಜನ ತೀರ ಬಡವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಜನರಿಗೆ ನೆರವನ್ನು ನೀಡಲು ಈ ಮನೋಧರ್ಮ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದದ್ದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದ ಅನೇಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಕೋಮಿನ ಬಡಜನರಿಗೂ ಪರಿಹಾರ ದೊರೆತರೆ ಅದರಿಂದ ದೇಶದ ಜನಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರುವುದರ ಮೂಲಕ ಹಣ ಸಹಾಯ ಪಡೆದು ಜನಗಳಿಗೆ ವಸತಿಸೌಕರ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಅದು ಫಲಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.)

ಅದ್ದರಿಂದ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಮೇ 10 ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳಿಂದ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಂತೆ 10 ಜನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಶಾಸನ ಸಭೆಯಿಂದ 5 ಜನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿ, ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸ್ಟೇಷಿತರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಆರೋಪಿಸಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡತಕ್ಕ ಗ್ರಾಮಾಂತರದ ಜನರಿಗೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ರೈತ ಬಡವರಿಗೆ, ಈ ಬಿಲ್ಲನ ಮೂಲಕ ದೊರೆಯಬಹುದಾದಂಥ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಘನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜನರಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಉಪಕಾರವಾಗುವಂಥ ಅನೇಕ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಸುಮಾರು 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಾಸದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರೋವೈಡ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬಹಳ ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಜನರ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕೋಮುಗಳ ಬಡ ಜನರು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ, ತಮ್ಮ ಗಮನದಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೆ, ಮರದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಜೋಪಡಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಅಂಗೀಕಾರವಾದ ಕೂಡಲೇ ಕೆಲವು ದಿವಸ ಸಂಸ್ಥಾನಾಮೇ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ವಾಸದ ಮನೆಗಳ ಅಭಾವವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿ, ಆ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಬಿಲ್ಲನ ಉದ್ದೇಶ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎನ್ನುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಆ ಉದ್ದೇಶ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರತಕ್ಕ ರೀತ್ಯಾ ನೆರವೇರುತ್ತದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ನೆಂಶಯವುಂಟಾಗಿದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಇಷ್ಟೊಂದು ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಎಂದರೆ, ಈ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಹೌಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕವಿವೆ. ಹಣದ ಅಭಾವದಿಂದ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ, ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿನ ಕೆಲಸಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿನ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹಣ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಚೆಕ್ಸ್ ಕರ್ ಅಡ್ವೆಂಸ್ ಏನುಬೇಕೋ ಅವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದಾದರೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಅವರ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲಾ ನಿಂತೇ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಕೇಂದ್ರದವರೇ ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ, ಇಂಥ ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಿ ದೇಶಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ತಯಾರಿಸಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಮಿತ್ರರನೇಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ; ಅದರಲ್ಲೂ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ್ ರವರು "vehement" ಎಂದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯಲ್ಲ ಆರೀತಿ ಬಹಳ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ

ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಬದಲಾವಣೆಮಾಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮರಾಯರು ಬಹಳ ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಾನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಲಾಸನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ತಪ್ಪು ಏನು, ಹೇಗೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮರಾಯರು ಅದನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

"6. Constitution of the Board.—(1) The Board shall consist of a Chairman and six other members appointed by the State Government.

(2) Any member of the Board may at any time resign his office by submitting his resignation to the State Government :

Provided that the resignation shall not take effect until it is accepted."

ಎಂದಿದೆ. "ಅಮೇಲೆ (10)ನೇ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ. Vacancy of a Member.—If a member—

(a) becomes subject to any of the disqualifications mentioned in section 8, or

(b) tenders his resignation in writing to the State Government, or.....

ಎಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ರೆಸಿಗ್ನೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಸೀಟು ವೇಕೆಂಟ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಮುಂದೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: "Provided that the resignation shall not take effect until it is accepted."

ಇದು ಹೇಗೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಫೀಸರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಸೂಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥದ್ದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದರೂಕೂಡ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು:

"Provided also that no appointment shall be made contrary to the advice of the Commission except with the approval of the State Government"

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಫೀಸರು ತಪ್ಪಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ವೈತರಿಕ್ತವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಪ್ರೋವೈಡ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕರು ಬಹಳವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಮೇಲೆ 24ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ, "Matter to be provided for by housing schemes" ಎನ್ನುವ ಕಡೆ 'the closure or demolition of dwellings or portions of dwellings

unfit for human habitation' ಎಂದಿರುವುದು ಸರಿ. ಆಮೇಲೆ 'the demolition of obstructive buildings or portions of buildings' ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಪ್ರೋರ್ಪಸ್ ಒಡೆದಮೇಲೆ ಉಳಿದಿರುವುದಕ್ಕೆನು ಮಾಡುವುದು? ತೋರಿಯಾಗಿ ಒಡೆದು ಹಾಕಿದರೆ ಅದೊಂದು ತರಹ, ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಅರ್ಥ ಒಡೆದು ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಏನು ಮಾಡುವುದು, ಹೇಗೆ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಸ್ವಾಮಿ.

ಅನಂತರ ಬೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ಥಾರ್ಜನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೇನೂ ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ.

"...in respect of the land the Board shall pay to the Corporation, the Municipal Council, the District Board or the Village panchayat, as the case may be, as compensation, a sum equal to the value of such land"

ಎಂದಿದೆ. ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡುವಾಗ ಜಮೀನಿನ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟು, ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಯಾರು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡುವುದು? ಬೋರ್ಡಿನವರು ಮಾಡುವುದೇ! ಅವರಿಗೆ ತೋರಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಬೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಬೆಲೆಯೆಷ್ಟು, ಇಷ್ಟು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

Disputes regarding reconstitution of plots ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತಾ,—

'Where by the making of a housing scheme, any plots comprised in the area included in the scheme are reconstituted, or any person is dispossessed, any person affected by such reconstitution or dispossession may apply to the Board for compensation'

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಅಪ್ಪೇಲಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಾವು ಒಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ನೊಂದವನು ಅಪ್ಪೇಲ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ.

ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬೋರ್ಡನ್ನು ರಚನೆಮಾಡುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟುಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ, ರೆಕರಿಂಗ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ; ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ತಾವು ಬಹುಶಃ ಎರಡು ಲಕ್ಷವಾಗಬಹುದೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್ ಏನಿದೆಯೋ ಅದರ ಯೋಜನೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ರೀಜನಲ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯವೇ, ಈಗಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಕೆಲಸ

ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಮನೆಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಖಾಸಗಿ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬೇಕಾದರೆ ಕಿತ್ತುಹಾಕಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 'To dig or bore into the sub-soil, to do any other thing' ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಯಾವ ಸ್ಥಳ ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲ ಯಾರಾದರೂ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟು ಗಂಟೆಗಳಿಗೆ ಮುಂಚೆ ನೋಟೀಸು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ, ಅದರಂತೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ to do any other thing ಅಂದರೆ, ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಯಾರನ್ನು ಕೇಳುವುದು? ಇದಕ್ಕೇನೂ ಪ್ರೊವೈಡ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಉಳಿದ ಅನೇಕ ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸಕ್ತ ಅಧಿನಿಯಮ ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಮಿಕರಿದ್ದಾರೆ ಅಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಬಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೀ ಆಸ್ತ ಮಾತ್ರ ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ, ರೂರಲ್ ಪಾರ್ಟ್‌ಗಳೂ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದರ ಹಾಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ ಮುಂಚೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಒಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆ ನಡೆಸುವುದಾದರೆ ಈಗ ಎಷ್ಟು ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಮುಂದೆಯೂ ಅಷ್ಟೇ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬೋರ್ಡಿನವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅವರು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಫಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಸರಿ, ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರವಿರಬೇಕಾದದ್ದು ನ್ಯಾಯ. ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಕಟ್ಟುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯ ಜೀವನವೇ ಬೇರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೋ, ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದು. ಏಕೆಂದರೆ ಎಕನಾಮಿಕ್ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಭೆ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಹಳ್ಳಿಗಳ ವಾಸದಮನೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿರಬೇಕು, ಅಲ್ಲ ಯಾವ ರೀತಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಪ್ಲಾನ್ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈಗ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಧಿಕರ್ಣಾಳಕರ ನೇಕರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲ ಇಲ್ಲದೆ ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಾ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಯವರ ಜೀವನಕ್ಕೂ ಪಟ್ಟಣದವರ ಜೀವನಕ್ಕೂ ಏನೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯ ಮನೆಗೆ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ. ಅವನು ಕೋಳಿ ಸಾಕಬೇಕು, ದನ ಸಾಕಬೇಕು, ಕುರಿ ಸಾಕಬೇಕು, ರಾಗಿ ಬೀಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಬೇಕು. ಮನೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಹಿಂದೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಏನುಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಭವ ಕಡಮೆಯಿದ್ದಾಗ, ಹಳ್ಳಿಗಳು ಬಹಳ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿವೆ, ಮನೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ,

(ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ)

ಇದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ, ದನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಕಟ್ಟುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದು ದುಂಬು. ಇದು ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಅಲ್ಲ, ಈಗ ಮಾಡ ತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದೆ ದನ ಕಟ್ಟಿ ಮುಂದೆ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಮನೆಯದ್ದರೆ ಒಂದು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದನಗಳು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಗುದ್ದಾಡಿದರೆನು ಮಾಡುವುದು? ಕುರಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಹೀಗೆ, ಕೋಳಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಹೀಗೆ. ಇದೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ಅವನಲ್ಲರವ ಸಾಮಾನು ಸಲಕರಣೆ, ಉಳುವ ಸಾಮಾನಿಗಳು, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮುಟ್ಟುಗಳು ಬಹಳವಾಗಿವೆ; ಅವುಗಳನ್ನು ಈಗ ಕಟ್ಟುವ ಮನೆ ಯಲ್ಲದುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ. ಅನುಭವದಿಂದ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದಿನವರು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದಾಗ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, 'ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ, ಅದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಮಾತು. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಸ್ಟೆಪರ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಪ್ರವೀಣ ರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಮಾಡಿರುವ ಪ್ಲಾನ್ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಪ್ಲಾನ್‌ನಿಂದ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಇದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಯಾವಯಾವ ಅನುಕೂಲ ಈ ದಿವಸಬೇಕೋ ಆ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನೀವು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ಕಟ್ಟಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ನೀವು ಬೆಂಗಳೂರು ಮೈಸೂರು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಇಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದದ್ದು ಅನಗತ್ಯ. ಈ ದಿವಸ ಕಟ್ಟಿರುವ ಮನೆಗಳಿಗೆ, ನಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಇರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಮಾಡಿರುವವರೇಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು, ಮದುವೆ ಮಾಡಲು, ತಿಥಿ ಮಾಡಲು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಸಾಲವಿಲ್ಲದೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿರುವವರು ಬಹಳ ಅಪರೂಪ. ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೆ ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆಂದು ಐದಾರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅವರ ತರೆಯಮೇಲೆ ಹಾಕಿದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ, ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮರಾಯರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಆದಿ ಕರ್ಣಾಟಕರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರನ್ನು ಕಿಡಿದು 'ಕಿಟಕಿ ಒದಗಿಸು, ಬಾಗಿಲು ಒದಗಿಸು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಅವನಿಂದ ಬರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅವನು ಯಾವ ಮರದಿಂದ ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಿ ಒದಗಿಸಬಹುದು, ದೇವರೇ ಗತಿ. ಕೆಲವು ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಹೇಗಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಸ್ಕೂಲು ರಿಪೇರಿ ನೋಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಸಲ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವುದು? ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರಿದ ಸಾಮಾನುಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಲೆ ಕೂಡ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಉತ್ತಮವಾದ ಮರವನ್ನು

ಕೊಡಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವವರು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ, ದೇಶೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಇದುವರೆಗೆ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದು ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಉತ್ತಮಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ, ನಾವು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರಿಗೆ ಬಹಳ ವಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗವಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುವ ಹಣ, ತಾವು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು, ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಖರ್ಚಾಯಿತು, ಜನರಿಗೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನ ವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುವಾರದು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವ ಕಾಶವಿರಬಾರದು. ಈ ಬಿಲ್ಲನ ಉದ್ದೇಶವೇನೋ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಈ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಮಾಡಿ, ಸರಿಯಾದವರನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿ, ಇದರಿಂದ ಪ್ರತಿಫಲ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಾಂಕ್ರೀಟು ಕೆಲಸಮಾಡುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಮನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ಮನೆಯಿಂದ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಈ ಕೆಲಸ ನೇರವೇರಿಸಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಈಗ ಕೆಲವು ಕಡೆ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕಾದು ಮರದಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆಗಳಿವೆ. ಚನ್ನಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಅರಸಿನವರು ಕಟ್ಟಿದ ಮಹಡಿ ಮನೆಯಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಕೂಡ ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಗೋಡೆಗೆ ಬೊಂಬು ಸಿಗಿದು ತಾರಿಟ್ಟು ಮಣ್ಣು ಹಾಕಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆಯೂ ಕ್ಯಾಕ್ ಬಂದಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ಮಹಡಿಯಿದೆ, ಸೊಗಸಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಈ ದಿವಸ ಇಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಹಾಗೆ ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್‌ನಿಂದ ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಇಲ್ಲ; ಇಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು, ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಇಷ್ಟಮನ್ನೂ ಪಡೆದುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾದವರಿಂದ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಸಿ ಎಲ್ಲರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹುಶಃ ಪ್ರಯೋಜನ ಆಗಬಹುದೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

4 P.M.

Sri H. C. LINGA REDDY (Malur).— It is a happy thing to see that the problem of housing accommodation has attracted the attention of this House. After making available food and clothing, it is very necessary that we should think of providing proper housing accommodation also for people to live in. It is a happy thing that the Government and the public are at

present to a very large extent free from the obligations of having these controls, the cloth control and the food control. To a very large extent these controls have been removed. The State Government, the Central Government and the public now are in a position to divert their attention to this important problem of housing accommodation. It is common knowledge that in the rural parts our people are living in very miserable and deplorable conditions so far as housing accommodation is concerned. They are almost living in hovels. We cannot call them human habitations. As some members were pointing out, animals and human beings have been living together in one room. It is common knowledge that at the time of heavy rains the roofings collapse and the animals and the people under this roofing have very often perished and with great difficulty the dead bodies have been removed from the debris. Under these circumstances, I think it is very necessary that the State Governments and the Central Government, which call themselves Welfare State, look to the needs of housing accommodation specially when they have been so far successful to a very large extent in solving the problem of clothing and food.

So far our attention was mainly diverted towards the solution of housing problem in cities and towns only. We have City Improvement Trust Boards for Mysore and Bangalore Cities, and we have some town improvement committees for municipal areas. But so far as rural housing accommodation is concerned, I think we have almost neglected it till now. It is a very happy thing that an attempt is now being made to solve the housing accommodation problem. It is surprising, and it is very unfortunate, that I find so many members, specially in the opposite camp, opposing this Bill. Some of them have suggested that the Bill should be dropped. Of course some of them doubt the utility of this Bill in the way in which it is brought forward. Some members seem to be of the opinion that this responsibility entrusted to some local bodies, namely,

the District Boards and the Municipalities or the existing Housing Building Co-operative Societies or other agencies which are today engaged in making housing accommodation available, will be removed. But I think this Bill is intended to consolidate all these agencies to a very great extent and provide housing accommodation to the poor people. (*Interruption*) I think Sri Linganna, Sri K. Pattabhiraman and Sri S. Gopala Gowda raised a number of questions; of course they have given different reasons. I have said that some of them doubt the utility of the Bill in the way in which it is brought forward. No doubt I agree with them so far as the suggestions are concerned. I would like to draw the attention of Hon'ble Members to Chapter VII, pages 22 and 23 of the Bill, in which suggestions are made for the building up of a fund for the Board. I think even the City Improvement Trust Board and the House Building Co-operative Societies also will not have any income of their own. They do not have power to levy tax and raise money. They have also to receive donations, gifts, borrow moneys, receive subventions and so on and so forth. The other day I was reading in the newspapers about the contribution that has been made by the India Government to the Mysore Government for the construction of some buildings in Rajaji Nagar Extension in Bangalore to the tune of 15 lakhs. After all as has been made clear in the Statement of Objects and Reasons, this Bill is also intended fully to make use of the grants and subventions and contributions made available by the Government of India as contemplated in the Five-Year Plan and in addition the State Government has also said that it is prepared to make its own contribution. Clause 55, sub-clause (2) says—

“The Board may accept grants, subventions, donations and gifts from the Central Government or State Government

I think even the existing Improvement Boards meant for the laying out and construction of buildings in Bangalore and Mysore borrow money from the

(SRI H. C. LINGA REDDY)

State Government. They lay out, prepare plans and construct buildings. So also when a State Government is making an attempt for the first time to lay out village plan and construct buildings for the poor in villages, I think it is a measure which we have got to welcome. I think this Bill is in the form of a social security scheme in that an attempt is made for building up a fund for the construction of buildings in villages. No doubt this Bill does not make clear on what terms and conditions the buildings will be built in the villages. The contributions that the villagers have got to make if they want to make these buildings their own, I wish the authors of this Bill had made it clear by mentioning the conditions and terms under which these buildings will be built and made available for the villagers. Also, as mentioned in the Statement of Objects and Reasons, it appears as though the Bill is intended for the industrial housing in particular:

“This Bill is intended to implement the Five-Year Plan so that full advantage may be taken of the financial assistance which the Government of India propose to give for Housing Schemes in general and Industrial Housing in particular.”

They have already taken steps to construct dwellings for those who have been living in cities and towns and also for the labourers that are engaged in various industries. The managements concerned have undertaken that responsibility in very many cases and to a very large extent they have succeeded. The only lacuna is, whether it is for the common people, for the middle class people or the lower income group people, we do not have a definite scheme in the Bill. And if this Bill is intended for the fulfilment of that purpose only, I think it is better we allow the Improvement Trust Boards to build houses in the cities and the Labour Housing Corporation to construct buildings in labour areas and this Board is set up purely for the purpose of constructing buildings in the other areas. But, as it is

brought, though it appears, to include the other people also, the emphasis is on the construction of buildings in the areas where there are several agencies to construct buildings. I think the Select Committee before which it is going, have got to shift the emphasis on to the remaining areas where there are no agencies for the construction of these buildings. We have made industrial progress very important and we have various agencies and they have been successful also in getting up a number of beautiful buildings constructed for industrial labour. But for agricultural labourers who have no habitation of their own, who are landless people, who have got either to reside in some choultry or go to some friend's house to take shelter or if they have got wives and children, who have got to rest under the trees during the cold season and when there are very heavy rains—for these people there is a great need to think of providing them with proper human habitations. I think it is very necessary that the Select Committee should pay proper attention towards this aspect of the matter, for laying out economic, proper and healthy quarters for the landless agricultural labourers also, just as they have been paying attention to providing housing accommodation to the industrial labour. And to those friends who have been opposing this Bill I would like to draw their attention to the fact that we have been successful in constructing a number of quarters for the industrial labourers. In Mysore and Bangalore Cities we have been successful in the matter of constructing a number of buildings. Will it not be possible for us now to constitute this Board, make sufficient funds available to it, build up a fund and in the same manner in which the City Improvement Trust Boards have done, in the same manner in which House Building Co-operative Societies have done, for the construction of buildings in villages also? I think it is high time that we pay sufficient attention to village planning also. Of course, as Sri V. Venkatappa was pointing out, we need not construct the same sort of design building as we have been doing for the industrial labourers

and in town areas. We may have our own designs. That is one of the reasons why I am suggesting that it is better that this Board is independent of the Industrial Housing Scheme of 1949 and the Improvement of Housing schemes by the Trust Boards in cities, so that it may exclusively pay its attention for the construction of separate housing schemes for the villages.

When these agencies have succeeded in the matter of providing suitable accommodation for industrial labourers and for city dwellers, I do not think it will be difficult at all for the Board to make available the necessary buildings for the villagers also. Of course, while doing so, it is very necessary, as I have already submitted, the design and the type of the houses should be entirely different. It should be quite suitable for the villager. We should also remember the economic condition of the villagers. It should be within the reach of the villager. It should not be very costly. The design should not be of the traditional type with which the Public Works Department is acquainted and they should not prepare the estimates in that way. It should be designed in such a way as to be within about Rs. 300 or Rs. 400 or about Rs. 1,000 depending upon the need of the villager. Therefore, Sir, it is very imperative that the State Government should constitute this Board very early and that the Board should undertake the responsibility of making available proper and cheap and economic human habitations for the agricultural labourers, apart from the other people in other areas other than the towns and cities and the neighbouring areas.

Again, Sir, various important and useful suggestions have been made by Hon'ble Members with regard to the charges that are necessary with respect to the various clauses of the Bill. But with regard to the number of members that would constitute this Housing Board—for the State the number may be sufficient. But in each district and in each taluk it is necessary that there should be some branches of this Board, because the work that will be

undertaken will be a huge one, colossal and of Himalayan dimensions. If towns and cities have been not properly cared for for fifty or hundred years, these villages have been left neglected, unplanned and unorganised and if all the villages have to be regulated so far as housing accommodation is concerned and if village planning has to be introduced, if the unnecessary, unhealthy and dangerous sort of rooms and buildings are to be removed and replaced by proper ones, I think the six members constituting the Board sitting at the headquarters of the Board either at Bangalore or at Mysore, will not be able to solve the problem properly and they will not be in a position to know the details. Therefore, it is very necessary that there should be regional committees as contemplated under the Five-Year Plan at the taluk and district and hobli levels. No doubt some friends may say that the cost would become very heavy and the sum of two lakhs that has been provided for in this Bill will not suffice. But it is very necessary that these committees, however small they may be, consisting of about 2 or 3 members at the district level, one or two members at the taluk level, should be there and they should have the assistance and experience of the engineers. Sir, as has been stated by some Members, it is very necessary that these committees should be manned by engineers or experts in the line and not by Assembly Members or other laymen. To give one example, Sir, the Government have undertaken the responsibility of providing housing accommodation to some of the Harijans. Friends might have read in the press and some of us have seen it that, in Narsapur there is a Harijan colony built by the Government. What happened there was, even when there was no gale, or rain, the roof gave way and some beggars were sleeping under, the roofing of one of the houses gave way and fell down resulting in the death of their children. Subsequently, even before the houses, were occupied by the Harijan members for whom they were intended,—fortunately they had not occupied,—

(SRI H. C. LINGA REDDY)

the roofing of two or three houses gave way and they fell down. What an unfortunate state of affairs it is! If some skilled engineers or some experts had taken the trouble of putting up proper roofing and proper buildings, such a catastrophe could have been avoided. In our curiosity and anxiety to have these houses built, if we man these committees with laymen and if the buildings are to be put up in the way in which they are done now, there will be such human calamities. Therefore it is very important to see that these committees are manned by skilled engineers or experts or engineers themselves.

With these few observations, Sir, I welcome this Bill and I hope the Select Committee will make the necessary amendments in the various clauses as pointed by the various friends and bring this Bill as early as possible and provide the people with housing accommodation which is so very essential.

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ (ನಂಜನಗೂಡು—ಅನು ಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮನೂದೆಯ ಮೇಲೆ ನಡೆದಿರತಕ್ಕ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವರುಗಳು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳಲಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಬಡಜನರಿಗೆ ಮನೆಗಳ ಅಭಾವ ತುಂಬ ಇರತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸಹ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಅನಾನುಕೂಲಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ನೇಕರು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕಸಾರಿ ಈ ಹರಿಜನರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುವಾಗ ಯಾವಾಗಲೂ ಹರಿಜನರ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಅನೇಕರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಹಿತವಾಗಲೇ ಇರಬಹುದು.....

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನೀವೇಕೆ ಆ ರೀತಿ ಭಾವಿಸಬೇಕು?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ.—ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಂದು ಸವಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಭೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದರಾಗಾಯ್ತು, ಎಂದರೆ, ಮಾರ್ಚ್ ಒಂದರಾಗಾಯ್ತು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರತಕ್ಕಂಥ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಾವು ಟಾಲರೇಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಅನೇಕ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಟಾಲರೇಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೆ ಟಾಲರೇಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಸದಸ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಟಾಲರೇಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾದದ್ದು ಈ

ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ಸವಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾರಿಗೇ ಆಗಲ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಅಧಿಕಾರ ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕದ್ದು ಅಪರೂಪ. ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ತಾವು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಅವಕಾಶ ಒಂದು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಅವಕಾಶ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ದಿಸ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡುವಾಗ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಸಹ ದೇಶದ ಹಿತ....

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I request the Hon'ble Member to come to the point.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ.—ದೇಶದ ಸಮಸ್ತ ಜನಗಳ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಾವು ಈ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು. ತಮಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಪವಿತ್ರವಾದ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ, ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿ ತಾವು ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವಂತೆ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು. ಹರಿಜನ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಅವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರೆ ಇತರ ಸದಸ್ಯರಿಗಿಂತ ಅವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು.

Sri G. SIVAPPA (Holalkere).—On a point of order, Sir. He is not speaking on the merits of the Bill, Sir.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—He is giving some advice to the House. (Laughter)

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ.—ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರು ಮತ್ತು ಷುಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರು ಎಲ್ಲರ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಾರತಮ್ಯವಾಗಲಿ ಪೈಪೋಟಿಯಾಗಲಿ ಉಂಟಾಗದೇ ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಇದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ ಲಂಬಿಸದೇ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಏನೇ ಆಗಲಿ ನಾನಂತೂ ನನಗೆ ಈ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ discharge ಮಾಡೋಣವೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಬಿಲ್ಲು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದದ್ದು. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದನೇ ಕ್ಲಾಸಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕೊನೆಯ ಕ್ಲಾಸಿನವರೆಗೂ ಶ್ರೀ ರಾಮರಾಯರೂ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಷಿಯವರು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಮಾಡಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂಥ ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಇರತಕ್ಕ ಈ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಮನೂದೆಯನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

4-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾರಾಯಣಗೌಡ (ಮುಳಬಾಗಲು—ಶ್ರೀನಿವಾಸಪುರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಮನೂದೆಯು ಈಗ ಹಲವಾರು ದಿನಗಳಿಂದ ಜರ್ಜರಿ ಆಗಿ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಬಹಳ ಗಹನವಾದುದು. ಅದರ ಇದರ ಪ್ರಯೋಜನ

ನಮ್ಮ ಈ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಮನೋವಯ್ಯನ ಶಾಸನ ಮಾಡಿ ಕಡತಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ ಏರಿಸಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ನಮ್ಮ ದೇಶದೊಳಗೆ ಯಾರಿಗೆ ಕಡಮೆ ಆದಾಯವಿರುತ್ತದೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಮನೆ ಸೌಕರ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದು. ಈಗಾಗಲೇ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಮನೆ ಸೌಕರ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಇದ್ದೇ ಇದೆ ಮತ್ತು ಇಂಪ್ರೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ನಹ ಇದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬೇರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಹ ಇದ್ದೇ ಇವೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗಲೂ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದು ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡ್‌ಮಾಡಿ ಇದರಿಂದ ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಮನೆಗಳ ಸೌಕರ್ಯಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರುವ ಉದ್ದೇಶ ವೇನೋ ಬಹಳ ಘನಪಾದವು. ಆದರೆ ಇದು ಕಾರ್ಯತಃ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗ ಹಳ್ಳಿಗಳಿವೆ. ಈ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಹೇಗಾಗಬೇಕು? ಈಗ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ರೆವಲ್ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ರೆವಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿ ಅವರ ಮೂಲಕ ಇದರ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ವೆಚ್ಚ ವೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಈಗ ಈ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಾಗಿ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕೆಂದು ಅಂದಾಜುಮಾಡಿದೆ. ಇದು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಏರಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಬರ್ಚು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಇದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರಲ್ಲೂ ನೀವು ಈ ಬೋರ್ಡ್‌ನ ಮೂಲಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸುವುದೆಂದರೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈಗ ನಮ್ಮ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸುವ ಮನೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಮನೆಯೊಂದಕ್ಕೆ 300 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಅವರಿಗೆ ಮನೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವಾಗ ಸಹ ಇದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಕೊಡುವ ಹಣ ಸಾಲದೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಕಾನೂನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಇದರ ಮೂಲಕ ಮನೆ ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಈಗ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ ನವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕೊಡುವ 300 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ಸಾಲದು, ಕನಿಷ್ಠ 1,500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಇವೆ. ಈಗಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುವುದು? ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಲಹೆಯೇನೆಂದರೆ, ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ನಮಗೆ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗದಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ವಿವೇಚನೆಗೆ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಮನೆ ಸೌಕರ್ಯವೇನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸೊಸೈಟಿಗಳು, ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇವೆಲ್ಲಾ ಇವೆ. ಅವಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಆ ಮೂಲಕ ಮನೆ ಸೌಕರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್ (ನೆಲಮಂಗಲ-ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನವನಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಮೂಲರೂಪವಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಗೃಹ ವಸತಿಯೂ

ಕೂಡ ಒಂದು. ತೃತೀಯ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಎಷ್ಟೋ ಸೌಕರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಗೃಹ ವಸತಿಯನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುವ ಬಾಬಿಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ಇದುವರೆಗೆ ಕೈಹಾಕಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರದ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಡಿವಿಜನ್ ಕೇವಲ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಮಾಡಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವಾಗ ಎಷ್ಟೋಜನ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳಿದ್ದರೂ ಅವರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಎಷ್ಟೋಜನ ಅವರಿಗೆ ತೋರಿದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮನೆಗೆ ಹಣ, ಸಾಧನ ಸಾಮಗ್ರಿ ಒದಗಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಇಂಜಿನಿಯರ ಸೌಲಭ್ಯ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವವರಿಗೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ವನ್ನೊದಗಿಸಿ, ಇದನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಡಿವಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಲೈಸ್ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ರೆವಲ್‌ಗೆ ಹೋದಾಗ ತೊಂದರೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ತೊಡಕಾಗುತ್ತದೆ, ಈಗ ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುವ ಗ್ರಾಂಟು ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿ, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಕೊಡುವ ಗ್ರಾಂಟು ಇವುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಈ ಬೋರ್ಡ್‌ನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದು ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಗಬೇಕಾಗಿರುವ ವಿಷಯ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವಾಗ ಇದರ ರೂಪರೇಖೆಗಳು ಹೇಗಿಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದು ತಪ್ಪು, ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ, ಅಂಥ ಮನೋಧರ್ಮವುಳ್ಳವರಾಗಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಹೊಸ ವಿಚಾರ. ಎಷ್ಟೋ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಟೌನ್ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿರುವುದು ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಗಬೇಕಾಗಿರುವ ವಿಷಯ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವಾಗ ಇದರ ರೂಪರೇಖೆಗಳು ಹೇಗಿಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದು ತಪ್ಪು, ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ, ಅಂಥ ಮನೋಧರ್ಮವುಳ್ಳವರಾಗಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಹೊಸ ವಿಚಾರ. ಎಷ್ಟೋ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಟೌನ್ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿರುವುದು ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಗಬೇಕಾಗಿರುವ ವಿಷಯ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವಾಗ ಇದರ ರೂಪರೇಖೆಗಳು ಹೇಗಿಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದು ತಪ್ಪು, ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ, ಅಂಥ ಮನೋಧರ್ಮವುಳ್ಳವರಾಗಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಹೊಸ ವಿಚಾರ. ಎಷ್ಟೋ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಟೌನ್ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿರುವುದು ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಗಬೇಕಾಗಿರುವ ವಿಷಯ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್.)

ರುವ ಯುಗ ಸೈಂಟಿಫಿಕ್ ಎಜ್. By goodwill and co-operation ನಿಂದ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕು. Without goodwill and co-operation we cannot develop the scheme. ಈ ಸಾಲದೇಷ್ಟೇ ಆಗಬೇಕು. ಅದು essential. ಸ್ಪಷ್ಟಲಿಪಿಗಳು ಸಹ ಇದ್ದಾರೆ. ಬಟ್ಟೆ ತಯಾರಿಸುವಾಗ ಕೈಮಗ್ಗದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ನಮಗಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟರೈಸ್ ಅಗಿರುವುದಿದ್ದಾರೆ. ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವಾಗ ಸ್ಪಷ್ಟರೈಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಬೇಕು, ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಕೈಹಾಕದರೆ ಸಾಲದು. ಈಗ ಚಿಕ್ಕ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ನೂರಾರು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗಿದೆ. ಈ ತರಹಿರುವುದನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು ಇಷ್ಟತ್ತು ಲಕ್ಷ ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕರು ಒಂದು ಭಾವನೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಮನೆಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಡಬೇಕು, ಅವರು ಯಾರೇ ಆಗಲಿ home to the homeless ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರವಿರುವಾಗ ಜಮೀನಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಜಮೀನು, ಮನೆಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಮನೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಹೆಂಚು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಬಾಕಿಯಾದ್ದನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಕಾರಲಿನ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿರುವ ಮನೆ ಜಾಸ್ತಿ. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಪ್ಲಾನ್ ಸಹ ಇಲ್ಲ.

ಈಗಿನ ಪ್ರಜಾಸರ್ಕಾರ ಇರತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಿ, ಮನೆ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನರಿತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ಅಭಿನಂದನೀಯವಾದುದು. ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್ ಎಂಬುದನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು financial resource ಶೇಖರಿಸಿ ಯಾರುಯಾರಿಗೆ ಮನೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕೋ ಅವರಿಗೆ ಗೃಹ ಸೌಕರ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಹಾಕಿರುವುದು ಸಂತೋಷದ ವಿಚಾರ. ಈ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿಗೂ ಒದಗಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಶಂಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಾಸದ ಮನೆಗಳ ಅಭಾವವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ, ಯಾವ ದರದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕು, ಈ ಮನೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ lower income group ನವರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ತಕ್ಕ ರೀತಿಯ ಏರ್ಪಾಡು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಶಂಕೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಮೂಡುವುದು ಸಹ ಸಹಜವಾದುದೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಉದ್ದೇಶ ಪರಿಶ್ಲವಾದುದು, ಗುರುತರವಾದುದು ಮತ್ತು ಜನಾದರಣೀಯವಾದುದು. ಆದರೆ ಈ ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಬೇಕಾದರೆ ತಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯ ಫಲವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನ ತಿಳಿಯು

ಹೊಂದಲು ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಅಂದರೆ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು service at cost ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಗೆ ಇದರ ಸೌಲಭ್ಯ ಹೊಂದಲು ಅವಕಾಶ ದೊರಕುವುದು.

ತಾವು ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರು ಚೇರ್ಮನ್ ಮತ್ತು ಆರುಜನ ಸದಸ್ಯರು ಇರತಕ್ಕದ್ದೆಂದೂ, ಈ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಿಯಮಿತರಾದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತೀರಿ. ಈ ವಿಚಾರವೇ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಶಂಕೆಗೆ ಆಸ್ಪದಕೊಟ್ಟಿರುವುದು. ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಬೋರ್ಡ್ ಇಷ್ಟೊಂದು ವಿಶಾಲ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯುಳ್ಳ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದು ಚರ್ಚಾಸ್ಪದವಾದ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಹೌಸ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಯಿಂದ ಹಲವಾರು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕಂತು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಡ್ತಿ ಸಮೇತ ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಂಪೆನಿಗಳ, ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ವರ್ತಿಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾದುದಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಇತರ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೈಹಾಕಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮಹತ್ವರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಪ್ರಜಾವಾತ್ಸಲ್ಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ಅಂಚಿನ ಪ್ರೇಮ. ಅದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಹೊಸದೊಂದು ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ತಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಲು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜರ್ಮನಿ ಮುಂತಾದ ಪರದೇಶಗಳಿಂದ materials ತರಿಸಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಕಲ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಪೂರ್ಣ ಸೌಕರ್ಯವಿದೆ. ಈ ಹೌಸ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಯೋಜನೆಯು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಯಶಸ್ವಿ ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನನಗಿದೆ. ಈ ಹೌಸ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಂ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೇ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವಂಥ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಇರಬೇಕು. ಅಂದರೆ, ಈ ಹೌಸಿಂಗ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ nationalisation scheme ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಉತ್ತಮವಾದುದು. ಈಗ ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರದ ಯುಗ. ಯಾವುದನ್ನೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಈ ಯುಗದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ತತ್ವದಿಂದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಿ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ದಿಸೈನ್ಡ್ ಮನೆಗಳು ಇದೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ದಿಸೈನ್ಡ್ ಇಲ್ಲ, ಯಾವ ಪ್ಲಾನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರವರಿಗೆ ತೋರಿದ ಹಾಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ aspiration ಏನೋ ಬಹಳವಾಗಿದೆ; aspirationಗೇನೂ ದುಡ್ಡು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಾವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಯಾರುಯಾರು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೋ, ದಿವ್ಯಾಂಡು ಇದೆಯೋ ಆ

ಡಿಪ್ಯಾಂಡು ಖಾಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಲದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತಾವು ಡಿಪ್ಲೆಸ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸನವರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ನರಾಸರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 200 ಮನೆಗಳೂ ನಹ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿಂದಮೇಲೆ ಈ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲು ತಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು ಯಾವ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಂದಿದ್ದೀರಿ, ಇದರ ಒಂದು supreme idea ಏನು ಎಂದರೆ: ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಆ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈಗ ಪೀಸ್‌ಮಾನ್ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಬೋರ್ಡ್‌ಮಾಡಿ ಆ ಮೂಲಕ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಇದಾದಮೇಲೆ ಈ ಬೋರ್ಡಿನ ರಚನೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಚೇರ್ಮನ್‌ರು ಆರು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರು ಸದಸ್ಯರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಾ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಾನು ಅಫಿಷಿಯಲ್ ಮೆಂಬರ್ಸ್ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಯಾವಾಗಬೇಕಾದರೂ ರಿಸೈನ್ ಮಾಡಬಹುದು; any member may resign at any time ಎಂದು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಂಕೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. Any member may resign at any time ಎಂಬುದನ್ನು ಏಕೆ ಹಾಕಿದರೋ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಮಂಜೂರಾತಿ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಮ್ಮಿ ಆದರೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕೆಲವರು ಸೇರಿಕೊಂಡು 2-3 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟು, ರಿಸೈನ್ ಮಾಡಿ ಹೊರಟುಹೋಗುವುದಾದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ತಮಗೆ ಏನು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಡಿಬಿಡ್ಜಿಯಲ್ ಮೆಂಬರ್ಸ್‌ಗಳಿಂದ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಏನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ಏನನ್ನೂ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಆಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಾದಾ ಮೆಂಬರುಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ನೀವು ಏನು ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರೋ ಅರ್ಥವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ!

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್.—ತಾವು ರಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಚೇರ್ಮನ್‌ರು, ಆರು ಜನ ಇತರರು ಒಟ್ಟು ಏಳು ಜನ ಮೆಂಬರುಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ಕಾಣಿಸಿಟ್ಟು, ಬೋರ್ಡ್‌ಮಾಡಿ ಅವರು 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಮಂಜೂರಾತಿ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ತಾವೇ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಬಲ್ಡಿಂಗ್ ಕನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಎಸ್ಸಿಮೇಟು ಪ್ಲಾನು ಎಲ್ಲಾ ತಯಾರುಮಾಡಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯ ಮೂಲಕ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಟ್ಟಡ ತಯಾರು ಮಾಡಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇದೂ ನಹ ಒಂದು ಸೆಮಿ ಅಫಿಷಿಯಲ್ ಬಾಡಿ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಮನು ಯಾವ ರೀತಿ ಸೇಫ್‌ಗಾರ್ಡ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆ ರೀತಿ safeguard ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ತಮಗೆ control ಎಲ್ಲದೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಪೀನರ್‌ಕೋಡಿನಲ್ಲಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್.—ಇಷ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಶ ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆಕೌಂಟ್ಸ್ ಆಡಿಟ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಡಿಫಾಲ್ಟೇಷನ್ ಮುಂತಾದುವು ಆಗದಂತೆ ಆಡಿಟ್ ಅಂಡ್ ಕಂಟ್ರೋಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಒಂದು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. (ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಗು!) ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು ನಮ್ಮ ಅಶೋತ್ತರಗಳಿಗೂ ಜನಗಳ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೂ ತಕ್ಕದಾಗಿದೆ. ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತೆ ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಡಿಪ್ಲೆಸ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಿನವರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಲದಮರ, ಗೋಣಿಮರಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ವದಂತಿ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. House building materials stores ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಸೆಂಟರ್ ಸ್ಟೋರ್‌ನ್ನು ತಾವು ಮೇನ್ ಟೇನ್ ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಮನೆಕಟ್ಟತಕ್ಕ ಮರದ ಸಾಮಾನುಗಳು, ಸಿಮೆಂಟು, ಕಬ್ಬಿಣ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ಟೋರ್ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಒಂದು ಬೋರ್ಡಿನವರು ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗತಕ್ಕ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೆ ಅದೆ ಒಂದು ಸ್ಟೋರೇಜ್‌ಹೌಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಫಾರೆಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಪ್ಲೈಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಮನೆಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಹೌಸ್ ಬಲ್ಡಿಂಗ್ ಮೆಟೀರಿಯಲ್ಸ್ ಸ್ಟೋರ್ಸ್ ಎಂಬ ಒಂದು ಆರಗ್ನೈಸೇಷನ್ ನನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

5 P.M.

ಕಡೆಯದಾಗಿ ಈ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸೌಕರ್ಯ ಪಾಯಿಂಟೆಡ್ ಆಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. The Board may appoint such officers as may be necessary ಎಂದು ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನೂಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸೌಕರ್ಯ ದೊರಕಿ ತನ್ಮೂಲಕ ಈ ಸ್ಕೀಂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವ ರೀತಿ ಯಲ್ಲಿ ಬೇಗ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಇದು ಬಹಳ ಚನ್ನಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The House will now rise for the day and meet to-morrow at 8-30 A.M.

The House adjourned at Five Minutes past Five of the Clock to meet at Thirty Minutes past Eight of the Clock on Saturday, 17th April 1954.